

83

KARTON LJUBLJANA

✓
Spican Jahes:

Podvinska Anka

Zaruzjka pisporedka

Orebo:

Arshas, podsinsho grācāhinye
shajda, sinata na podsinshim grācāu

Aršija, schukih

Arica, gospodinye

Arine

Arinaj } klapani

Ariny }

Arēte } dechli

Arēha }

Arachko, pobujica vitez

Aritez Vorka, wood

Arat.

Arjenica

Arjenica, sovedini grācāhi, rozjenice

I.

Velika roba za družino v gradu. Ah, velika
mize in ob stenu lesene klopi. Ob levi
strani okno z mračnimi kipi, v ogledju
nočta, v desnem kotu zadaj velika, zidana
peč, obzok nje klopi in polke.

Noč je. Linnaj beži vihar in lije dež. Od čara
do čara bliska in groz. Linnaj pr. tje zalaja
velike pos. Toba pajzrelgijevje peske in
ogruj v sevi. Pastirje dohledajo pparsto
gorivo.

1. prizor.

Linnaj, Kraljica, Pene, Farnaj, Janaj, Keta, Leuba, Blagaj, Doble, pastirje
Linnajina je kancala večerje in pitje (od mize).

(Keta): Zolaj večerje je kancana.

Prda večerje gupodan

za me dobro, hor nam dajis
in za ta goziti der.

Zolaj pa primimo za dele,

da se ne kaj naredi
mishki mishko, gornha zenuho
kakar nam se upodobi.

(Zemlje porucijo k kolezarom, maske gletajo ko
 sare in rojajo melle, izdelavajo rojaje za karte
 in jebire. Partiji, hi nimajo oporoka pri og.
 nju in svetilhal, lučice in gbinajo fizol in
 grab. Par dehel pšere žlice in veliki ste.
 da iz miže in edness del skoji vrsta, tudi
 veliki naceti bleb hruha, hi je bil na miže.)

častija: Hds pa daves je na parti,
 da kaj lepša jore.
 Včeraj ni bil ti, deartine

Kri: He, hds kaj ve - he hds kaj ve?

Tine: Jaj sam sam jivedal nekaj.

Tomaž: Da ne bi previc legal -

Tine: Samo glij, da ti neboš se
 previc utraivil ni se bal.

Včeraj se je v hodi kenci
 nračel oči miž damos,
 hax zautisil v tihem gozdu
 endem sunu in lajzj psor.
 Dvojje poka ni se lamu,
 hot, da ga hivi viban.
 Piska ni prisle, glasovikavje

Bliski mi brat hi govora udar.

Vmes pe jola in sloki se mesca
kakar laka pogrebnici dan.

Tedier bliže, vedno bliže
slisi re šum strasan.

Var prestrašen je re hriknil:

Dixje jaga - samy Bog
mujje duso pred pogub-

o, je ni re šutil nog.
Padel je med kolosivine,
kehar vera nas uci,
ker drugače se juroka
brudega ne iznebi.

Dixje: Tudi svinte se ne ubraui,
če se vlegel ni po strani!

Dixje jaga, to je duse,
hi nanomiljeny tpe
ni za grehe hdoj' strajine
murga let se pokore. (Pamuljion.)

Dixje jaga, dixje jaga! (Se strne.)
kone šuroj' stek premagi.

Tine (Pamuljion, hi je ves strasen v hoku):

(Sed tem as
vii vedno
bolj pre,
strasen)

Le poplejte zdoj zivucha.

Pripovedbe se boji.

Janey (mede le slutai): Tabe kucii meloj plani.
Mavi jaga te shbi.

Me ne boj se droga betha.

Tuboj nam je raven hnos
in mihumir zdoj in trebes
o naci iti kram domes.

Sicer jem jag o shizimi.

Le mihar se nic ne boj

Pedur bo in vepovodi

ravocel te Janey troj. (Shiroj poljub,
potem gre le prajimur delu)

Leuka (Janeyu): Ta bijjal ne bi je njela,
in pitimil ji pecef.

Fine:

Ki mogoce meloi dungi
bi simel ga teho pod.

Melija:

Me se pams dirja jaga
je hnevorna nam, Gudem.

Tudi vedami shrdlyovi
in Gudem in raven strarem.
Po vesicil mi haj ravn

gibati se zunaj hje.

Na hrizogofski se posebnost
radi na svoj plen preje.

Z letelo zardije elaroha,
da v misrije firm sledi
ni nikoli več iz njega
najbi mu ni več goti.

2. prizor.

Prejinyi, krajda.

Krajda (prineje posebnost lepo belomrat ga postavi
na delovno mesto in spet odide.)

3. prizor.

Prejinyi pri krajdi.

Ucta: Kdo je plava!

Leha: Ah kaj! Prejetue!

Uci: Prejetue mi, prejetue mi!

Povijne in z raskim quas prijone.

Leha: Saj miha vjaha se napihoveti.

Ubrga je hot jaz ni — prajna.

Uca: Ne opravajte ubrge mi vrste!

Ni vam znano, kaj nekdaj je bilo,
kaj narica ji je prizadela,

kaj se z njo je vse zgodilo,
 Oče njen je bil na gradcu kuhar & slugi,
 bil je vreden, delavcu gospodar,
 a na lovu ga je pri nemčiji ušelil
 ku podrinuti grof - naš gospodar.

Tii (prebrani): O-o-o!

Anica: Bila je se malo stete nabogljeno,
 ko ji je peled kuca umrla mati.
 Grof je mislal za dobitnost in prast,
 detetu prebravnih pomagati.
 Vzel je je, behar za svoje lastne hčinki,
 prast, behar za mnogega otika.
 shenda, da s tem se neha pravi
 grofova poslednja opuka.
 Grof je umrl, a jaz sem bila njena mati
 in sem se in hčinko se petati.

4. prizor

Pacijerji, Anha, Majda.

Anha (stopi le svojemu holocatu.)
 Majda (ude me blepo blizu stice in šiva.)
 Lbar: Gospodarica naša, pridravnica hodi,
 dirjina te boja pomizno časti

7

in zelo pročitane se skupnost prouti,
da boje nazgornost naš huz obrasi.

Anha: Karo je narada čuva
slari naš Podvinški grad,
je krateri gupedarije
Sli je sud' med sluzinčad.
Častri dede, hda je pred nami,
te je naradi stregli so,
sudi oče moj pokojni
zvesto jim slediti so.
En tako sam jaz med varni
quedla pu lancuro nit,
bi naj se prelbe x platinint,
belo, kakar suični svet. (Sede h histov
rebi in gaime prouti. Tve predeje, har odraje
sudi godba.)

Matija: Lepa Anha x tej deželi
je najljepši vseh svetlet
ni je, hi je njej odnaka -
lunim soj in najiskri svet.
Anha, x vrej deželi krajishi
hi nihjer podobne ni.

Succiu in precereu pui,
hi ga zeus te dobi.

Anka (neha pusti in zambingina gleses prest u.)

21/3

Abica: Haj pazmisljaj, draga Anka?
Dozma za te mi mihjev,
Lepa, mleda si, bogata.
Haj ti misli' prami mir.
Plutim, haj te uzmemirje,
misel boja - kava hite.
Toda, Anka, ne zamere -
Volja vedus te boli.
Lumbes murego si sinde
in jih dasti se smas,
te odlociti se nocis,
kemu pohi naj pada.
Prdi vicna in pignume,
ali sprasaj prej vru
vedus se boi odlocila,
ali vice la prcu gre.

Anka: Hajje misli si ugavile,
draga abica, prav zares.
Lanjela sem o prahi.

Mi kru je uchoj, pines. (obzriemo)
 Gaj zelenu glata, razkrija!
 Bogat, staru naj bo ta,
 hi naj mu Podrincha Anha/
 svojo lepo poho da.

En megricu mara biti,
 da se ga ves pret bo hal,
 da pijaj bo temu grozdu
 kavejje, braljevchi dajal.

Kaj vse in kraj ljubezem
 brez misli in brez glata!

Štema rano je na prstu
 medno le živetu da.

(Zunaj misli kajanje velkibi pros, potem
 kahanje na leuno okuico.)

Zbor: Čnyte, kahanje, kaj bo primumi (Spet kahanje)
 Le spet - že spet - še huje.)

Pravki (zunaj) Čnyte! Flej, ljudje odprite.
 Potnik hvedu prusi vas -
 ves purnočen in purnožen.
 Le rano za misli čas!

(Nekateri misli vitanje od dela. Vihar in

parji lajnj se izvija in odraja te v godbi.
(Ne oča, neodločen me Anka in godba)

5. prizor.

Prejimo, Branki.

Branki (v silo odpre okna in pogleda v sobo):
Hej, odprite! Luringa hula
vina stvarna. Pes brani.
Če morda me napade
v glavo puniti udar dobi.
(Vsi ampki gledajo ta okna.)

Anka (je videla in tudi gleda zračno prese-
ničeno, a se težko ohrabri):
Kajite quelo v taki misli
srečkaj je v Podsimski grad.
Kdo je in od kod prihaja?
Koga išče? Kaj bi pod?

Branki: Faz prihajam z doljnjih krajov,
kjer aranje zdej prete.
čija pot gre - tuje meče.
Branki mi je je ime.
Pecce sem, svobodoljubem,
mi poznal bi pod ta met.

Pravim vas, odprite zdanje,
jiveti pa odidete svet.

Brcha (Matiji): Idi mi odpriti nam vrata. (Vikane)
(Branka) Se kar pride, umhaj k nam
Tu te oaha topla soba,
spuzme te gostljivi hram.

Matiji (je odšel + reje.)

Branka (je strjel od okna in zape obnico potem
pide shoji vrata, oblija je njiu.)
Hveta ti, preglabna gazdarica!
Kaj pogorav, o' dobi v' ljudje. (Belji glas)

Brcha (Branka): Ledi k peči in poguj se dobro
(obici.) Ti postrezi, lekar tujcu gre. (Vrelo)

Brcha (vdiče in princie v' nekaj časa velike bozmit
z jedje in poglancu, sedile bozmit in oboje go.
stari gre. Branka. Gre svet svet. (Greba.)

Branka (je udal, je in pije, med tem):

Kakima je ta Endorita zemlja vaša? 32/3

Pravim vas, ljudje, prjasnite mi to! -
Glejte, shoji temni gozd, sem sem korakal,
kar na mals mi udari tenki pinch + uho.

Pochyini, zogledam kajni ozcu,

Kot, da si piskoval prav iz samih vis.
 Iz globine pa zvinjem sovno hlic
 In prepade stogin in pogledam doli:
 O, blešči se me, da me oči bole.

Kaj je to? To in zabladi zleti
 in dragulji, hi sam doli sprazjenu teže
 Sredi teli pa sredi star mojiceli
 z dolgo pradi in vikramb, vrb has
 in prepasa prave o zabladi,
 da dami iz bezolna njegoj močni glas.

Lba:

Strat je, strat,
 hi čuva zabladi! Hu, hu, hu, hu -
 hi čuva zabladi.

Metija:

Gay ro danes kvabre!
 Le bekrat gori zabladi - mi se pokaže.

Branko:

Verte, kaj je pal mojicels stari?

Lba:

Le pruj namu, kaj je pal, oh, kaj je pal?

Branko:

Le pruj namu a ne pruj gotovo
 če si to prcedati, uplohi somel.

Lba:

Le pruj, oh le pruj!

Branko:

Pel je behale:
 Človaki isic le plaja!

Nikdar ni nuni dast' zleta
 in prebr' ga prelo dramei,
 da zpede pes amame
 pr bogastov, hiepenai:
 Le vedus vee, le vedus vee!
 Tuhaj je bogat zbled,
 hi ga manihde bi rod.
 Ali fu nem jaz encras!
 Jaz nem tega gospodas.
 Kdar pa bi prediznil se,
 da o prepod se ta zupce,
 des nabasal bi zleta -
 ka giboro ku konica.

Hose: Ha, ihvat, hu, ihvat.

Pa ja se no pille ka manu hoga' iskat
 (Nizledaj proti oknu.)

chajala: Kar o gospod se videl, predragi nai gart,
 hi je ogummi podvimbhi zbled.
 Le hi je se preca, da zanj ne vedo,
 da bi hodili ga samihaj iskat.
 Saj pesem, hi poje je gozui encras,
 digno, poblepne istrace prari,

najnikdar ne skujajo piti v pešad,
kajtu tam poud zinu golora preti.

Anka (vstane): Timolai, nezeli, kellyai otols!

Tamr slabiceu zapeta je pot!

La take pegulalja zecrafti la ikrat.

Tagimur, pogumimur, ni sticha, ne zmat!

La niscu jaz žimka, šba samai bi tja!

Škrata zedarimur s knopreniv arjo.

Pac mič ne libala se, iti v pešad.

Tamr se, ta kreba žioljimeje ze to.

(Godba zabljeni.)

Faktor.

Grajih's skrivnice zdrejšim in dolani gradov, v
 hatnega rodijo delih, naprave! V pravi moči
 slojje okno, hi se odpira. Pod pravi izmed
 dreves belejo.

Po pinočnji masihtu lepo pinoči jutro.

A. prijev

Družine, med njimi Tine, Tomaj, Janj, četa,
 leuba, so pripravljene za odhod na hramike.
 Moški nosijo senene vile, ženske gradlje. Še
 zbravn pinočete iz grada doc deli praprijim
 jubar z jectite, go njime priste dvice. Iz kleti
 pinoči elabje pustiš vina.

Lbar: Prvi popetrafjer, jutro pekramo,
 hi se pegnalo ribam nam noč.

Z norim pečjem nam dvice urodjaj,
 voljo lupis nam urodjaj nam miš.

Zdaj grems te sem na grajihc divade!
 V pravi, na grakw nas delo brepi.

Laj pmo se vtedi in polni žiljenja!
 Z nori naj Auba in grad naš živi!

Mica (haja ne proba.): En besito.

Melija (" " vira.): En ja vira

Mica: Lacin mirica ne june bit.

Melija: Teju pa se mirica manj.

Mica: Tami glyte --

Melija: Si vira --

Mica: Ta pomirajens ne so

Melija: Tavo pa sam del se zanj!

Leas: Tavo pa bo del se zanj

Tavo pa bo del se zanj! (vohajaj.)

Bo di pomirajens zuba pabrans i l.d

2. prizor.

Mica, Melija.

Melija: Kaj bijim se, da mi varno,

da samu greda sinit,

Mica: Kaj pa ne bi bito varno?

Kaj bi mirica se zgodit!

Melija: Ganeje in obeto gledane,

habs miceta oci

ding na dingaje, shiraje --

Mica: Ah, saj to me slup mis ni.

Melija: Pi ja pravi, habs te nise vce

prizeljenci ne manj

širca: hvari smilaj, ti skunujare,
da te kaha pje skibi?

Matija: No, skunujare es minle.
Tela mi je le skubi.

širca: Oh, murgice te le finca.
ali pa zarist mero.

Matija: Ni ti finca, draga širca
murgice manj je se zarist,
murga skub je prav pristena
muj namenu je prucen cist.

širca: O, pshura, ti nedeljica!
Taki si, kakar angeljicki!
Kvariti pa si bil prucen,
da je ljubil ore na opraka.

Matija: Ti si bila mlada pta,
hi od njele mi rec sledi.

Standa, shida, stenda, shenda,
da nazaj jile mi c rec mi!

širca: Se nazaj naj bi hodila,
da bi kaha se uncal,
Kadar bi ga pramo krajca,

težkilo na pamski smel.

Mačija: Tudi te, čeprav si stara
gadujče še plesala si.

Mica: Saj še danes lahko plesim /
še hudo pravi se dabi.

Mačija: Če lahko pravi? - Jaz sem buleč! /
Te hit mulestee zavrtnim.

Mica: Le puchusi, če se upaš!
Videl si, kako frčim.

(Ples.)

Oba (po plenu odideta v grad. - Vmesna godba.)

30/3

3. prizor.

Majda potem stnat

(Majda) pride in zabava prelliam ob zidu.)

Pojice, pedraga tovaršice moje,
dobro jutro vam zelim!

Najzrodimo vas podvojniki, sožo
piskupim in okupim.

Saj ste mi hit rekli in tolažnice,
hadar v fugi tu medlim,
ho mičesar nimam, kar pre naj ljubi,
ho samolna pu tepim.

109
Impektins re me se pazouclite
in friolite mi pazum.

Shrol (u jamo meho pishaje izga drevesa):
Koblice, pipun - pipun. (Fojine.)

Shajda: Kaj puzaga mi pipun in lepe made.
Sama jem, le ubag obrok. (Folice dafje
in beko z gine za grajebina ogham.)

Shrol (u ipet pishaje):

Glave ne obupaj, imej veri v sebe
in ne drži brigeno roko. (Fojine.)

4. prizor.

Branko, Shajda (ucividne) potem Anka
Branko (pide iz opate in mecl wooduo gostu
gleda v nebo, potem):

Na polli, bejci oblet
pres pad, se v risane bi drignil,
med pehne pa bi do neba
z oblackom bejcinu rad snignil.
Potem jez gure, jez marja
bi la ljubici svoji zaplavel,
a spici na njene psi

poljub za poljubom bi daval.
 U, hi se zbudil mi dekle,
 bi vzjel jo s seboj spet v visave.
 Tam gari bi bil jaz njemu bog
 in ona bi bila vse religiozna
 narava

Ljudke (veridna): In čemu nis ozanim seboj, ti
 moj dragi,
 odredis v nebeski me dom
 pokum bom pa tvoje boginja
 in tvoja neocostna bom.

Laska (je je med Brančevim petjem utajila me
 stopnica, preozgior Branču):

Si li plisel, vitez, ta odgovor
 in si mares misliti, kedo je pol?

Branču: Nimanu pojme, draga gazdarica,
 hoto bi puhaj tek vilinski glas inel. - Ti!

Laska (je prisla po stopnicah me utaj.): Jaz?

Odrina na tvoje perame
 iz mijsle per naj bi zrenel?
 Nihar me misli pevec! (zanicljivo.)
 Saj nisi me najmanj zadel. —

Čeno se mi čudno zdi:
 Pravi tebi je garil zaklad,
 ki ga se nihče videl ni
 in, hi bi vrata ga videl pod.
 In to praveci, vitez, raj:
 Pod bajrini ranbom in odolej.
 Dubovi čuvajo te misli
 nad zemeljski in plemeniti.
 Pustiva to! - Kakšni ipal
 in kaj se ti je tu sanjalo?

Branko: Kruhjem bil sem od poti-
 izbrim, sladkor se je sprlo.

Anka: Pravi, kar pravi mi
 o kuzjem kraju sanjas,
 se pravi pod prigodi.

Branko: Z mano burke uganjao?

Anka: Dvo burke, to je res! -

Branko: Sanjal sem, dedek tico
 sem smel pukurarno,
 lep, kot purladni svet,
 kot podnebelje jasno.
 Branko sem objemal jo,

Lepo je poljubljat,
 krabav, da si parvet je
 akuro ose izgubljat.
 Tje se je godilo to,
 lezu oči me sem.

30/3.

Šipno se razblinilo
 inojine je oči.
 T men te jital mi je
 abedhi ent in - up,
 hi muzica so podil
 luge in obup.

Tekur a sanjale ljubim jo /
 se vedaj, bedec.

Lodi se mi, de čaka me
 hivoč zlatih me. (Premor.)

31/3.

Loday pu lepa hvale hi,
 da si me puzočila
 in hako po kinčevrhi
 me lepo pozostila

Prorim pe, de se pu dan
 pčička mi izvalis
 in god kasornu grofovrhim

mi spati se dovoli.
 Zubi pojde moja pot
 pa spet naprej v doljavo.
 Lam ne pene, kam me pelja,
 raj nimam smeri prave.

Stuha:

Zubi hvati se na pot?
 Kaj se tako muči ti?
 Kaj naj pričel si miš nas
 ni hvati se oditi? (Nagajice, globus)
 Zubi so imas doma
 ni to najj me te vleče.
 Prerogotovo je teho.
 Ostati hu ti neče.

Branko:

Nimam je do zdaj izbral.
 Luce je moje pravo.
 Doma nimam itchege,
 potujem prav pozurto.
 Nsim, gledam neposred
 debleta nase zanjje,
 zeno da bi bil izbral si
 pravn mi pamet jantje. (Gleda Stuha)
 Ce bi se hotela ti

poslati žena moja,
 bi postal za vidno tu,
 bi del pre. čustov svojih.
 Bi posretil bi pre,
 ore misle in oro razum,
 posretil bi to svojo čast
 in hrebot in pogum. (Brenna)

Šukha (molci in p. suhovi na utih labih
 maje z glas.)

Branka: Ede molci, draga Šukha,
 mislas brede za me?
 Lic se ne indim jaz teim?
 Kdo naj des tujim pre?
 Vezi me piser obljube,
 kakšna, zdaj pei me pirem.
 Kdo sem in kaj sem, odkod sem,
 to ti krasnija goim.
 Vede pa, da nisem hitre,
 nisem pobot, služinčad.
 Vitej sem grad, plumeviti,
 kej je se maribak grad.

Šukha: Euj me! Jaz nisem maribona,

vzeti te hodaj za moja.
 Čaro po mračni minuti,
 da se spoznava obo. (Čemu da roko.)

Branho. Faraj sem poudarilo našel,
 kar sem že dolgo iskal.
 Oči gledatii na nebo.
 mi je to prico povedal. (Poglekoma
 h njej in ji poljubljem roko.)

Lantar.
 Kiteks premis!

III.

Gam, keler II. - darsena noo.

2/4

1. prizor.

Anka, Branko.

Anka in Branko (sedela na prtni klopi).

Branko: Najljubša, najljepša, preleptna devojka,
pro karade družice za vedno mi boš.
Ne bo nič prav dolgo pe bava postala
presničar poryuna - žena in moj.
Glej, luna sedi se in karade bo polna
lehal zaobljuba se moja kancā.

Fahj, ho bo to, pa se pralovale.
Tu včas petanera shufaj oba.

Anka: Zaklinjās se z včas ljubeznijsi mene,
a kajnati soje mi se ne govīs.
Zahoj bi ne smela izredeti quje,
har pravio, da ziviti zdaj se ne semis.

Branko: Zahtera od mene s pravico dokaze.
Zaupanje pa je nēc predur, hst ti.
Kdru brez dobre veri si hris segida -
ha itarba ne plabi godlazi stiji.

Anka (u kinejsi piviji k njemu):

27.

Rihav ne zamiri, li gletis moj zemine,
ustepus o pernici seiv pač lakko ži. (Vitanu.)
Pecelj pa apostoli - jaz muram te pritiho -
kot berem rihav mi nabija prav. (Če pa
stopniček o grad. Brauhu ži spremlje do vrat)

2. prizor

Brauhu

44

Brauhu (se mine, stopi pod okno o pravi nadokojini,
ki se jo razvoljiti):

Lahki miš in sladki sporej,
divni, gletis angel moj!

I pesniže ti vpletam o sanje
nejni ves občutels svoj.

Lahki miš, li moja draga,
ki mi prinošal bol krotiš

in sladkosti huj primere
o izobliju mi deliš.

Lahki miš, devisa čista -
več nedolžna te bladi!

Torej mirno, lep sanjaj!

Lahki miš in sladki spi. (Če ne stopniček)

3. prizor

Braniki, krajci

Krajci (je je med Branikov pecinijo prišla ko
okoli ne drugi strani gradu, da je ni
mogoč videti, ni odprle okno):

Čuvaj, čuvaj se mladenci,
da ne, postoi v skrivno part,
da ne gojdi te ljubezju
ni te verici slepa strast,

Tvoj je, me nedolžno,
me pozna si, kraj je gred.

Pazi, da me nisi presarav,
globlino, da me nisi v pravnih. (Pre od okna)

Braniki (je na stopnicah obital ni gledel v nebo - pr.
sludal je krajci'so pesem. Zdi se priča doli
ni gleda, oclhod ko polje. Her ne vidi nič,
priami odide v grad.)

4. prizor

Rojenice

Para: Tuhaj, km gradu ste zdaj dva človeka,
hi ne poznate se globe sveta
ni ste potrebna podpre ni varstva,
mesta ste tega pa fudi oba

Treba ja, da ju očuvamo globe
varjemo jima nedoljivim ni čast,
da ju ne zordijo, pile termino,
skrat ju ne grebi v gotoro propast.

Vasā, recihice, tedej je mloga,
muditi jima vru vrojo pomsot/
ordite ka vreci ju, soncu in luči,
da bosta včine v ljubezni nekot.

Pojnice Luno pojnice in čuvamo take,
hi je pohrebiti in predni tege,
hi jima človeštvo ne mudi prepore
in jima mogočini pomsoti ne da.

Varjemo, varjemo Branke in krajlo
Anhine globe ju vničit' preti.

Čuvajmo vedno pravico in dobro,
delajmo vrljajmo za uboge ljudi. (vseplatijs)

S. gungar.

Phrat

Phrat (stari god kaptinov okus): Tekhica, jaz sem te strel.

V tihem Branke in želiš.

Preizkušnja te se čaka
in gotoro gadobis.

Zastar.

II.

Velika, najbina doirana + Podvinokom
gradus. Pojedine po konicanem lovu.

1. pizax

Čuže, moč najini zredni goščibi, Toke, Andrij,
Kuh, Jurij, Herberk, Anke, Majda, ^{Branča} Jstrijaji, Lovciji.

Lebu: Lot smo najpino završili,
plena sloti smo sloti
in zabare smo inudi,
da smo sekho svi reudi,
Lolaj gubitaljice naše
ove do brste namu primava,
kavijih plamni grad imo.
Vse najbulje su da.
Je peenka, perutnina,
is najbulje kuja xivie
in prdivi is iz Lov.
pa klobane krajjske prave.
Pror mičnar namu ne mičnja,
a nad, ove ja lepa Anka,
bi kot grejda namu žari,
Lepo je osem krajjskem mi!

Taraj driguims vis tātē,
 hej! Ma zdrajje tuka mātē!
 Driec, jādant jē zēlims,
 se lepots rucelims,
 hi celims. nujē jē lādēma /
 jēti jē garenjēki cāstus.

Anka:

Lepe Anka maj zivi
 mungo ocdriki, zlatihs dui!
 Floka zāzoda za hi pētācēniju,
 zānj oddolēti se smarom rānu pos...
 Za pajēdēti maj pirdē ma pirdē
 quēlhi: dārnāci garenjēki zedaj ples.

2. priņa

Prijāniji, plesāci.

(Ples)

(Pikānionims plesu plesāci mēd plesā.
 nujom quēlōs odidējs)

3. priņa

Prijāniji lej plesācē.

Bianko: Zedaj se sūhēl vis pizms na zdrajje
 mije nācēti, hi zēma msi bē.

Kooh: Pizms na zdrajje (Bianko) pē tūdi mē tēje,

hi si dobil jo brez barbe lakhs!

Zbor: Tahr, tahr - brez barbe lakhs! (Tahr, pipje)

Ankhi (in stremeni ohrog, vrtane):

Nihar maj se ne gorari,
da Anko lakhs se dobi,

hot pecha druga hu ohrog,
da orak partal bi muj poprog.

Faz misem debla, sem guppa,
zato maj am (haji na Branku) ee haj selja,

prov, ee bilje zgolj slucij,
ko prisel je v godvinski kraj,

da jemu mu prijila potak
ni to brez vraga, kar tak.

Čudno, pes, bi to bito
ee bi ilo takor lakhs.

Kdaj hooe priti v stujen grad
podrati mura isto pregrad,

prelegati neduj zidar,
ne june se bati tivoe prov.

Branku: Haj hooe mi, predaga se,
ko je imao moje me,

Ho te popojena na svoj dom

z dragnji te skivical bom.
 Zmalo pri prebrs, glata,
 ogromno krasnega sveta,
 ho pride čas, da ti povem,
 kar se zgodilo ve sinem.

Anha: Poslušajte povedi ve,
 kaj Anha zdaj vami govorim. (Kajž me Beaubo)
 Doktor dokaza mi ne da,
 da je primumna vira
 in da bi tvegal me za me,
 pa če mi prar za glas gov,
 ne morem biti sinu moreste
 in nikdar živa zvesta.

Bar: Tako je prar, močato je,
 da o barbi vsaji vce,
 kar hče Ankinu pokot.
 Primumen, drzen moj naj bo.

Anha: Gubezni ne želim solzars! (Beaubo)
 Ti lahko kahi drugo daš.
 Kar jaz zahtevam, ni lahkeste!
 Ho žuriti, me pa imas.

Beaubo: Gubezni ti zdaj ni reč mar,

le barbe ti je para stvar,
Tudaj proej, kaj naj storim,
kako in, kje naj se barim.

Anka:

Poslušaj dobro, pavec moj:
Z vsem vsem svojim bom s teboj,
če se spustis - saj vis - v prepad
in drigueš zlati tam zablod -
mi pred nožo za položis
koko le Anka ti dobiš.

Barba:

Govorj zbrani zdaj stvarli,
kaj si Anka prjeli,
Ni ljubezni hudoj iskale,
le po zlatu lupeni.
Pa naj boči, jaz bom tregal.
Grem iskati zablod v prepad.
Ko za driguec in se pusem,
koko si vas videl rad! (Vitezana)
Ko na vasih picih parla
zloba bo se in zarist.
Jaz ne vechu bom dokazal,
da sem barben in sem siot.

Zbir:

Kaj je to? Si nas izžirav

kuje? Splod, haj delis bod,
 ko me upas zjapaniti,
 kaj si upole in pa odkod.

Baanbo. To primerecl sem zaklade,
 njej jih bo negam položim,
 vas, naklanjine mi gube
 pa na pralbo napotim.
 Tu potem - nič nič ne pečem,
 kaj se se zgodilo bo.
 Edaj, za danes, lepa krala
 To besede se o slovo! (Velide.)
 Kartur.

3/4

I.

Remontirana gozdna pokrajina. V doljini se
vrti Babji zob, kherina noc.

1. quizer

Phrat

Phrat (redi ob sheli, da se kramaj odloci od nje):

Da shchak urabi cirhajo,
da pu zaklad je pokopano,
ljudeje pa po njem hrepene,
pohlepni noc in dan.

O, kaj ljudeje te mislijo!
Ljubezni jini mi nica kajnar!
Njem se zakladi, glati noc,
begastor in denar.

Edino se dobil ga bo
kdar mi primere pojis,
hi Babjim zobu tam portu,
edino svetlo pinceno.

Zaklad je tukaj pod zemljo,
si mi quiposedujajo.
Ta biga drigiviti kedaj
noblepe endna kupijo

2. prizor
Škrat, Branke

Branke (pripade z pravnice in lepote čez ramne in svetlobe).
 iziskal sem, da sem hubezen maček,
 za njo del, vci bi, sovji ped.
 škrat teje pa glava le hriče.
 uhika samer bajni jo zaklad,
 če bi hotel jo zasuti z glatim
 po puroki ne bi jo težko,
 kajti mi je za bogastvo tako,
 da bi stnil to se prav lahko.
 Toda nje, pravice hudo. mudi se,
 ker, da jo priganya težka čas.
 V obrati se je prava pokazala,
 stregala je kriivsko raj obraj.
 Pa naj bo! Jaz bane zaklad ji doignil,
 dvoje prgubim iraj in tel.
 Saj jiofjenje game nima haska,
 ker mi ga je spridila tako. (Seže. prepod.)

Škrat. Le piskuri, le piskuri, čedihor se me bijo!
 Sezidati, lezi doli, prave poti me doli.

3. prizor.

Prijavljiva, kajda.

Kajda (svo zaostrom): Branbo, Branbo, Branbo, Branbo!
 (poredi na oder) Pomagajte, vojvode!
 Klicim vas, sestice dragi-
 bodite mi pomoćnice.

Šteb (zi pogled): Tu pogled, tu doli seže.

Kajda: Branbo, Branbo, zjeld' nazaj!
 Ne zabreči o pogubljenje!
 Pusti ta meričini kraj!
 Branbo, Branbo! (Se spusti zasujinu.)

4. prizor

Prijavljiva, Rojenica.

Rojenica: Kdo je pravil nos pomoć?
 Kome naj pomagati?

Šteb (haje): Drem nedoljivim pitjane doli.

Rojenica: Še nazaj jeli sprasim?

Šteb: Tahi!

Rojenica: Vary usoda te meriči,
 hi o nedoljivosti žive,
 hi so zvesti shromani, blagi
 ni jeli grehi ne teže.
 Čo zabladaš zanjeljalos

#

5. puzov.
Prijemni list rojenic

koga kamalu fi v propart,
 urvi utoda, ki provinci
 svet suni prejinyi mič in cant.
 Drigvite se iz prepada
 obadva, koder je sta,
 ko pa te, in mišta hivas
 in odhitega vas. (Zgornji)

Pranbu in shajda (u drigvite iz prepada.)

Shnat. ⁴ Vidis samboj ovs gao,
 njeje se pice Babji zoh
 in spajis tam šubino?
 Ta je polna emile glob.
 A na njemam nahu peste,
 same tam, edensbere svet.
 Koder mi more ga primerti,
 kamin je zahlad etet.
 Lunge pti mi do njeja/
 se preplezaj ovs prepel.
 Same svet paz ovs shals
 bi naklanil ki zahlad.
 Ta je mišta pogubila
 o pova tem, je same to

ker množine pojnice
 rama prežije juhi.
 Faraj, digne ti iskalca,
 ne stihuj več tu obroč.
 Toli in primersi svetlo.
 Hodi, hodi mirno nog. (Prejel te abelji)

Branka:

Če že nima teho biti
 potem gram, je prebarina,
 samo, da za mirjo Anko
 te zaklede, zaklede dobim.
 O. prizor

Prejmi, Anko

Anko (agnitans nastopi in glade Branka):

Vedno se se oblačjaš,
 ki mi jzimir, Gibezirovi!
 Puble se besede boje,
 strahopetec, bojazljivci
 Glej zaklede blišči o prepadu,
 da je steže osveljema
 in ne upas iti doli,
 ker naravnost ni nebena.
 Abroj si hotel biti meni,

41
misliti si, da si mi vaba.

Brano te bodi! Ti si vitez,
pa si, kakor stara baba.

Jaz ne rabim strahopetecov
in sprohujeni le juncka.

Strahost, dyusot, to je proo!

Pač sem tudi sama taka.

Ni mi brebe kakor volupe.

Lama se apustim v prepado.

Lama živim pobarviti

si ogromni ta zallad. (Se pogreje
v prepado.)

7. prijev.

Prijinjibuz Suhu

Shret: itajnciji sovražniki mega prota,
nagub so, grezobnost in globa.

Tubkaznosami v temen tih ro tam,

hot Antima svet in hudoča. (Dovelljen)

(Bliska in grom, v globini kuroc, hot, da
se sprošiva gara. Branbo in slajpla tesno objeta)

Laster

4/4

VI.

Grajih, dvoriscu, heko pod II. in III. Lepo, roiscu dan.

1. prizor.

Marija (pripelje iz kletke roiscu v roho, nje iz njega):

A, a, a! Haha! (Edvardovo kima.)

Glada krajlja je v tem sodu -
murnam pisi - prav zares!

To je pristno brisko vino -
mi nobene prazge omes! (Pije.)

Prav zares!

Če nase kleti ga imamo,
da ne glepa hje kabo.

Neje pa dolzinski je prava,
da preskusi ga zvesto. (Pije.)

Ja zvesto!

2. prizor

Marija, Anica

Anica (iz grobu, na stopnicah):

Prav nebeski, na me zgodaj
je že zopet nis v roho!

Kdo potem naj se uboga?
in ima pred tabo strah?

Matija: Nori sod sem zlag nacipil.
 in se rendar spodabi,
 da za prvo preje tako
 slabim občutimla dobi. (Poj.)
 Kdo pa včer naj presodi,
 če je dobro, ali ne.
 Kaj sem rendar odgovoren
 tu ne graclu prav za vse (Poj.)

Anca: Če je pa tako, praj mi,
 kaj mi nas je tu gadi.

Matija: Kaj pa naj bi se godilo?
 Če kaj res, praj pa ti.

Anca: Pravis, da si odgovoren.
 Vedetabi mural sic!

Matija: Je že res, da bi bil mural.
 Toda, kdo pa naj sic re? (Poj.)

Anca: Nehaj, no, že slišat piti!
 Teje vate, kot polike.
 Če pa ti pravam murico,
 padel ti bo vira iz roke!

Matija: No, potemu pa zini, babo!
 Kaj o shizmeotje me maric?

Mica: Kaj grocem ti, če mi malo
nič pokušinj je dovolilo.

Matiya: Saj sem vedel, na kaj spuščaš!
Tu, potepniža hreptiš, (prika pre-ona pija)
da bi pulj mi novici
govorica tebla bo.

Mica (je zila in pime pre):
Hvala tebe, zdaj podušaj.

Matiya (pija): Mleto majice oblegane!

Mica: Tebije pas nič ni tebe!
Glej, heho se jaz drigim.
Rekla sem ti, zdaj podušaj!

Matiya: Saj je čakam, kaj meta bo.

Mica: Stran je razna in govornica!
Ni le, nekaj, kar teho!

Matiya: Ah, potem pa hitro zimo
jazno in posušeni mi,
kaj, heho in hvala oholi
ti, kar govori se godi.

Mica: O, godi se, o godi se!
Mleto mi se rineba daj,
da ne bo presuhlo zolo.

Melija (jida mi). Sta! Potem govorj je kaj:
dica (je jila mi mu vnie mi):

No, Melija, zdej postujaj.

Mateja vce tukaj mi

ni ne hube ni ne skajste.

Zgumili so vnie so vrie. (Melija se prepisuje)

No, ni razume to novica?

Kaj zdej pravio ti na to?

Tu kaj lahko se naitane,

je nas grad bij hube to.

Melija: dica, le mihar ne skabi!

Sta sta z gerinom shog.

Lama ves, kaj je ljubzen.

Spurni se je mladik nos.

dica: To, kaj bi o tem koavaril?

Če sta šla kam, sta pač šla.

Ali skajste, hje je skajste?

Če sta šla, sta šla sama.

Kam bi punce se vstaknile,

da mihter je v grodu mi.

Nihdar prej, odkar je čurana

mi mi delala skabi.

Marija: Licer je to zelo čudno! -
 Vtaka, nič se se zavrna,
 kakor je že mnogo drugih
 in se podle ljudi ta. (Gre z mlačno v let.)

3. prizor.
 Mica

Mica: Miskim nič ne gre na dušo,
 če je nam se bolj hudo.
 Vtaka vina in klobase
 pa je me spet prav lepo. (Gre v grad.)

4. prizor.
 Branko, Marija.

Branko in Marija. (priklepa vidno utrojenina in redeta
 na hlep.)

Oba: Hvala, glate rjavnice!
 grete, dobre punitnice,
 hi ste naju varovabe,
 more upu nama dele.
 Ključ zdej žoljenje jasno
 naju v more dobo hranos,
 naju kalice nori svet,
 res z ljubeznijo odet.

Branbo. skajda, beligau zahvela,
 da sem tu in da živim.
 Lada odrezam sem prasege
 in zdaj lahko govorim.
 Polna luna in sušni noči
 mi je bila v tem mejiška,
 Luba molka je imila.
 Lada naj sam se bom glasnila,
 Pred par leti je razgabil
 mi je podvine glas
 neki vitez obrekljivi.
 Na tuga pozval sem jaz,
 A v Lorbogin po nesreči
 sem najprobnik pobil
 in za to sem kazem tako,
 kakor za pover dobil.
 Thi maral sem v tužino
 in molčati, hda da sem,
 pa do sušne polne lune
 tega ziniti ne imem.
 Faz me opraviame, kaj si, hda si
 videla sem ti v prci.

skajda:

in od prece spoznaješ
 mi je bilo žel za te
 Livilil, si se mi, ubojec -
 s tega vrhila je ljubav.
 Hvala bogu, da te vidim,
 da si tukaj čil in zdrav.

Pravko: O, Majda, Majda, ti me ljubiš!
 Jaz vedem tega se me zdim
 a tudi jaz z globine duše -
 potebi, Majda, hrepenim.

5. prizor

Prijinja, Metija, danjina.

Metija (pride z danjino)

Zbor: Gledaj jih, gledaj jih, saj sta tukaj.

Rekel si, da jih sei mi.

Metija: Mice me je naplaktala,
 da pr ni traja odoli.

6. prizor

Prijinja, Šmet, potan šlica.

Šmet (obličen, kot kerat, pride in sede spredaj na
 kamen.)

Šlica (pride iz grada, zapazi Majda, stoji le njej):

Mažda, mažda, hje ni bita,
da ni bito te doma
ni bolat nej mi naredila
misi težhega iraa.

A, to noi me je chetelo,
kakhar mater le shabi;
hje da shodis v temni noci,
hje moseca ti priti.

Mažda: Tolaj svo kuhaj in je v bujju
žalosti in muke čas.
Pislo moro bo žirgencje
name docem in garas.

Beauhr: Taj imam ob mrazju doli
knjigi, velike povit.
Pet gradov, ogromno zemlje,
sem graščak, serajju zveit.

Tja popolnem svoj čapilo
in je ozamen za ženo,
vse galledo izvoinu je,
če jib le hitela bo.

Mažda: Beauhr, ne želime galledov,
naj se mi najdražji ti.

Secu, zdraja in potunec
mije le me zeli.

Zbar: Secu, zdraja in potunec
mije le me zeli. -
Anka, hje je Anka?

Shat: Za zalladi hupenela
in pucetna je bila,
hez vcutja, hez dobrote,
par kamnitega me - - -

Majec (vzogne sheta): Shat!

Shat: Hrepnenje pr bogubou
je je gnalo hje v prepad,
tam je gunda je zasula
in tam evra zdej zellad.

Zbar (piano): In tam evra zdej zellad.
Factor.

